

תת"ע 12420/12/17 - מדינת ישראל נגד טואיטו יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 12420-12-17 מדינת ישראל נ' טואיטו יוסף
לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד
הנאשם:
טואיטו יוסף
ע"י עו"ד בללי

החלטה

לפני בקשת ההגנה לפסיקת הוצאות לפי סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ("החוק").

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר (צילום). עבירה זו יוחסה לנאשם בעקבות צילום לוחית הזיהוי של הרכב באמצעותו בוצעה העבירה. בכתב האישום צוין כי מספרו של רכב זה הוא 9148767.

2. בדיון ההקראה, ועוד בטרם היה סיפק בידי הנאשם להשיב לכתב האישום, הודיעה המאשימה על חזרה מאישום. הטעם לכך היה כי בעיון בתקריב לוחית הזיהוי של הרכב באמצעותו בוצעה העבירה התברר כי מספרו הוא 9147867 ולא 9148767. מכאן, ששיכול 2 ספרות בלוחית הזיהוי הובילה לייחוס שגוי של העבירה לנאשם. משהתבררה הטעות הודיעה המאשימה על חזרה מאישום והאישום בוטל.

3. הסנגור טוען כי ראוי לפסוק להגנה הוצאות כאמור שכן מעמדת המאשימה עולה כי לא היה יסוד לאישום נגד הנאשם. הטעות בשיכול הספרות הובילה לטעות בייחוס העבירה לנאשם וייחוס שגוי זה של העבירה הוביל את הנאשם להוציא הוצאות כספיות לצורך הגנתו ובכלל זה שכ"ט עו"ד.

4. המאשימה טוענת כי אין מקום להשית הוצאות. לטענתה מדובר בשיכול 2 ספרות בלבד וכי הן לפי לוחית הרישוי השגויה והן לפי לוחית הרישוי הנכונה מדובר באותו סוג כלי רכב.

דיון והכרעה

עמוד 1

5. דין הבקשה להידחות.

6. סעיף 80 לחוק קובע: "משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט". (הדגשה הוספה)

במלים אחרות, אין די בהוכחת היעדר "יסוד לאשמה" או "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" לצורך פסיקת הוצאות. יש צורך להראות גם כי הנאשם זוכה מן האישום שיוחס לו או כי האישום בוטל על פי סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי.

מה טעם ראה המחוקק להשוות את דינו של מי שזוכה לדינו של מי שהאישום נגדו בוטל לפי סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי? ; מדוע לא מצא המחוקק להשוות, לצורך סעיף 80 לחוק, בין מצבו של מי שהאישום נגדו בוטל על פי סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי למי שהאישום נגדו בוטל בטרם נתן תשובה לאישום (סעיף 94 (א) לחוק סדר הדין הפלילי)? התשובה היא שהמקרים בהם עוסק סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי היו צריכים להוביל לתוצאה משפטית של זיכוי הנאשם בדין, אלא שהדין אפשר לצדדים להסכים על שינוי התוצאה המשפטית של ההליך כך שחלף זיכוי הנאשם יבוטל האישום נגדו. יוצא מכך כי סעיף 80 לחוק מקנה, עקרונית, זכות לבקש פסיקת הוצאות לנאשם שזוכה או לנאשם שהאישום נגדו בוטל בהסכמת הצדדים אך אלמלא הסכמה זו היה מקום לזכותו. למותר לציין כי אין דינו של מי שזוכה או היה מקום לזכותו (אלמלא הסכמת הצדדים לביטול האישום) כדין מי שהאישום נגדו בוטל עקב כך שהמאשימה חזרה בה מן האישום בטרם מענה לכתב האישום. במקרה האחרון אין סעיף 80 לחוק עוסק.

7. בענייננו הנאשם לא זוכה. האישום נגדו לא בוטל בהסכמת הצדדים על פי סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי. חזרת המאשימה מאישום נעשתה טרם תשובת הנאשם לאישום (סעיף 94 (א) לחוק סדר הדין הפלילי). כפי שהראיתי, תוצאה משפטית זו של ביטול האישום אינה שקולה לתוצאה פורמלית של זיכוי הנאשם או לתוצאה מהותית דומה (זיכוי שהומר לביטול האישום בשל הסכמת הצדדים). על כן, אין בנסיבות מקרה זה מקום לפסיקת הוצאות להגנה על פי סעיף 80 לחוק ומכאן כי דין הבקשה להידחות. אין באמור כדי להביע עמדה ביחס לזכותו המהותית של הנאשם לפיצוי על פי הוראות דין אחר.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ח, 09 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

